

Dr. Vatroslav Jakop Jagić,

vseučiliški profesor slavistike na Dunaju.*)

(Spisal Božidar Flegerič.)

Prijazno mesto Varaždin se sme ponášati z možmi, kateri so si pridobili na polju znanosti in umetnosti dolgotrajno slavo. Ti možje so, kolikor je meni znano: Štefan Glavač¹⁾, Ivan Kukuljević Sakcinski²⁾, Mirko Bogović³⁾ in Vatroslav Jagić. Poslednji je kot največji slavist sedanje dobe znan ne samo vsem slovanskim naobražencem, temveč tudi mnogim jezikoslovcem

drugih omikanih narodov. Porodil se je ta izredno nadarjeni, marljivi učenjak dne 6. maja srpana l. 1838. in bil krščen v cerkvi sv. Vida v Varaždinu. Njegov oče Vincencij je imel v „biskupečki“ ulici hišo, vrt in nekaj polja in se pečal marljivo s čevljarstvom. Pokojnik, katerega sem dobro poznal, je bil blag in radodaren, šaljiv in dovtipen, torej nekaj nalik očetu pokojnega Miklošiča.

Mati Ana Kraljekova, žena iz trdne in ugledne meščanske hiše, je bila bolj resna, toda dobra duša. Iz tega zakona je bilo, kolikor je meni znano, čvetero otrok. Najstarejši je bil Vatroslav, za njim Ivan Nepomuk, sedaj župnik pri sv. Simeonu blizu Zagreba, Alojzija, katera je pa umrla v najlepši dobi svoje mladosti, in Dragotin, sedaj tajnik kr. zem. vlade v Zagrebu. Oba brata sta kot pisatelja dobro znana v hrvaškem slovstvu: Ivan se peča s

poučnimi spisi o živinstvu, Dragotin pa s politiko in je izdajal svoje dni nekaj časa leposlovni list „Lipo“.

Početne šole in prvi gimnazijski razred je dovršil Vatroslav v Varaždinu, ostale pa v Zagrebu, kjer so bili za one dobe dobri profesorji; varaždinska gimnazija je bila na slabem glasu; dijaki na drugih gimnazijah so jo imenovali zaradi tega „refugium peccatorum“. Premožnejši roditelji so torej pošiljali svoje sinove, ako so bili bolj nadarjeni, v Zagreb, kjer so imeli priložnost, bolj se naobraževati.

Jagić je bil vedno prvi dijak v vseh razredih. Po maturi, katero je prebil z izvrstnim uspehom, je šel na Dunaj, kjer se je učil klasičnega jezikoslovja in slavistike, v kateri je odslej neumorno deloval in se proslavil. Na Dunaju sta bila med drugimi Jagićeva učitelja in voditelja pokojna profesorja Bonitz⁴⁾ in Miklošič. L. 1860. je Jagić kot mlad mož 22. let prebil z izvrstnim uspehom profesorsko preskušnjo ter prišel na gimnazijo v Zagreb učiteljevat, kjer je bil nekaj let vesten, a ne preoster učitelj. L. 1865. ga je pa zadela velika nesreča, izgubil je namreč pomladi svojo ljubljeno, drago mater Ano.



Jos. F. Buh, urednik „Amerik. Slovenca“.

*) Jagićevo sliko smo objavili na str. 33. tega letnika.

„Dom in svet“ 1899, št. 17.